

REPUBLIKA
VISOKI UPRAVNI SUD
Z A C
Frankop

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	20.10.2017. 9:55:15		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/17-01/43	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-3	spis	0	

d1988531

ovni broj: UsII-77/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Jadranku Jelić, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa

protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Novog Marofa, kojeg zastupa radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, na sjednici održanoj 24. kolovoza 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje ravnatelja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/15-11/633, URBROJ: 376-10-17-14. od 14. ožujka 2017.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 6.250,00 kuna.

III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama u k.o. Visoko koje su u vlasništvu odnosno pod upravom Grada Novog Marofa te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta i utvrđuje visina naknade za pravo puta na nekretninama iz u iznosu od 252.290,29 kuna godišnje.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu u kojoj opisuje postupanje tuženika u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe, ističe da je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja Gradu i time i statusom ovlaštenika naknade za pravo puta i za nekretnine koje se ne nalaze u vlasništvu Grada, niti su pod njegovim upravljanjem. Navedeno proizlazi iz podataka u tablici koja je sastavni dio rješenja. Ističe da se Grad nije legitimirao u postupku, nije sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta dokazao da je upravitelj općeg dobra odnosno vlasnik svih čestica obuhvaćenih rješenjem. Ističe da opće dobro nije isto što i javno dobro. Navodi da potvrda o pravu puta nema utjecaja na cjelovitost i sigurnost uporabne mreže. Navodi da eventualni sporni odnosi tužitelja i gradova i općina u odnosu na plaćanje i određivanje visine naknade za služnost ili pravo puta ne predstavljaju opravdani razlog zbog kojeg bi gradovi odnosno općine bili ovlašteni poduzimati bilo kakve radnje koje bi onemogućavale funkcioniranje djelatnosti tužitelja jer se radi o djelatnosti od

interesa za Republiku Hrvatsku. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporavano rješenje. Ujedno predlaže uspostavu odgovnog učinka tužbe.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao u cijelosti kod svih razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, pozvao se na presude ovoga suda, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske te odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Grad Novi Marof u odgovoru na tužbu navodi da je pobijano rješenje zakonito. Tvrdi da je vlasnik i upravitelj svih nekretnina navedenih u pobijanom rješenju po sili zakona bez iznimke. U cijelosti se protivi navodima iz tužbe te predlaže odbiti tužbeni zahtjev te traži naknadu troškova spora za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 6.250,00 kuna.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa proizlazi da je rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. stavka 1. točke 11. i članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK).

Odredbom članka 12. stavka 1. točke 11. navedenog zakona propisano je da su u nadležnosti Agencije, uz ostalo, i regulatorni poslovi koji se odnose na utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 28. stavka 6. ZEK-a propisano je da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od Agencije tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog zakona te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Prema odredbi članka 27. stavka 1. ZEK-a operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru, na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

Tuženik je pobijano rješenje donio na temelju zahtjeva zainteresirane osobe koji je podnesen u smislu odredbe članka 5. stavak 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11. i 151/14., dalje u tekstu: Pravilnik) kojim je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred HAKOM-om pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI iz članka 2. stavka 1. tog pravilnika pri čemu upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine ima pravo odabrati hoće li se visina naknade za pravo puta odrediti na način kako je to određeno stavcima 1. ili 5. članka 7. istog pravilnika. Prema stavku 2. navedenog članka Pravilnika po utvrđivanju infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, HAKOM će izdati potvrdu o pravu puta infrastrukturnom operatoru, osim u slučaju ako upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine ugovore korištenje općeg dobra ili vlastitih nekretnina s infrastrukturnim operatorom putem drugih važećih propisa (stavak 3.).

Zakon o elektroničkim komunikacijama (kao i Pravilnik) propisuju ovlasti upravitelju općeg dobra, odnosno vlasniku nekretnine da od Agencije traži utvrđivanje infrastrukturnog operatora EKI izgrađene na tim nekretninama i utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi zaključak da ovakav zahtjev treba biti potkrijepljen dokazima o vlasništvu nekretnine, odnosno dokazom iz kojeg proizlazi da je podnositelj zahtjeva upravitelj općeg dobra. U provedenom postupku tuženik je utvrdio na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu te je sve te

nekretnine podveo pod vlasništvo odnosno upravu zainteresirane osobe. Navedeno utvrđenje protivno je podacima sadržanim u Tablici 1 koja sadrži podatke o vlasniku odnosno upravitelju za svaku pojedinu nekretninu. Iz navedenog slijedi da je izreka pobijanog rješenja u suprotnosti sa obrazloženjem odnosno sa njezinim sastavnim dijelom tablica 1.

Ovaj Sud ne prihvaća razloge koje je tuženik iznosio u obrazloženju rješenja kao i u odgovoru na tužbu a kojima opravdava utvrđenje prema kojem su sve navedene nekretnine u vlasništvu odnosno pod upravom Grada Novog Marofa, iako tako ne proizlazi iz zemljišnoknjižnog stanja. Naime, faktično stanje nije mjerodavno u postupku kojeg tuženik provodi po zahtjevu u smislu odredbe članka 28. stavak 6. ZEK-a, budući da ova odredba ovlašćuje isključivo vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra na podnošenje zahtjeva radi utvrđenja infrastrukturnog operatora, a time i na utvrđivanje visine naknade za pravo puta koju infrastrukturni operator treba plaćati.

Iz svega navedenog proizlazi da je nezakonito rješenje kojim je tuženik odlučio o pravu i obvezi tužitelja. Stoga je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), poništeno pobijano rješenje.

O uspostavi odgodnog učinka tužbe (čl. 26. ZUS-a), sud nije odlučivao jer je odlučeno o glavnoj stvari.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a.

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 24. kolovoza 2017.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpisala, ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

